

dr. Vasas Tamás egyetemi tanársegéd,
DE ÁJK Jogbölcséleti és Jogszociológiai Tanszék

Parrhészia: az igazság szeretetért való igazmondás, mint "negyedik" retorikai kategória Michel Foucault értekezéseiben

Foucault értekezéseinek a vizsgálatán keresztül arra keresem a választ, hogy az igazságszolgáltatás retorikai diszkurzivitásán és kontextusrendszerén belül, a „parrhészia” fogalmának értelmezése révén, az igazságról való beszéd milyen új, a jogelméleti vizsgálódások számára elemzendő aspektust keletkeztet. Létezik-e külön, elválaszthatóan, az igazságszolgáltatás érdemi szempontjaiból eredő, quasi funkcionális igazság, amely jogi problémák megoldását szolgálhatja belső, önmagában fennálló érték, avagy érdek nélkül, és létezik-e külön olyan igazság-diskurzus, amely funkció nélkül, az igazság értékét önmagában hordozva áll fenn és létezik az igazságszolgáltatásban? A jogfilozófiai, jogi retorikai, állam- és politikai bölcséleti diskurzusok napjainkban egyre nagyobb érdeklődéssel fordulnak, a klasszikus jogi érvelési és retorikai formulákon túl, a jogtudomány határterületeit jelentő diszciplínák és a tételes jogtudomány viszonyához, ez a jogászi érvelés tudományos módszertanára is jelentős mértékben kihat, így a Foucault által vizsgált gazdag, összetett, sok elemből álló, antik gyökerű nyelvfilozófiai, retorikai rendszer építően színesítheti azt a spektrumot, amely a jogászi érvelésnek mind az elméleti, mind az alkalmazott tudományterületéhez tartozik.